

Fællesskaber på tværs

Introduktion

Flere og flere unge med etnisk minoritetsbaggrund søger gymnasiet. Selvom udviklingen i sig selv er positiv, har det vakt politisk bekymring, at minoritets eleverne er koncentreret på bestemte gymnasier (BUVM 2021) og på bestemte linjer: Er denne opdeling udtryk for, at minoritets- og majoritetsunge bevidst søger deres "egne", og hvis det er tilfældet, er det da et forvarsel om en generel samfundsmæssig splittelse (Joel 2020)? Gymnasieledelserne står i krydsfeltet mellem den politiske bekymring og ønsket om skabe gode og almendannede uddannelsesinstitutioner, som er attraktive for et bredt udsnit af elever og deres forældre (Lessel 2019; Svansø 2022). Den kuldsejlede fordelingsaftale vidner om en betydelig politisk vilje til indgreb og skønt "etnisk flugt" (Dørge 2019) reelt udfordrer gymnasiernes ry og økonomi, så frygter ledelserne konsekvenserne af indgreb, som potentielt bidrager til at forstærke opfattelsen af, at en høj andel af minoritets elever i sig selv er en problemindikator (Guul 2022).

For elever, forældre og lærere er etnisk diverse gymnasier forbundet med forskellige udfordringer. Majoritets elever og -forældre kan bekymre sig om, hvorvidt gymnasiet forsat leverer den velkendte faglige og sociale ramme, og de kan være usikre og utrygge ved eventuelle forandringer. For minoritets eleverne kan gymnasiernes traditioner og sociale aktiviteter være svære at deltage i, især hvis de kommer fra "gymnasiefremmede hjem" (Staunæs og Vertelyté 2023, 267), og den fremherskende alkoholkultur, som ofte er en uomgængelig del af sociale aktiviteter, kan ekskludere de minoritets unge, der af kulturelle og religiøse årsager er afholdende (Frank et al. 2020). I undervisningen kan skillelinjer blive aktualiseret, og nogle lærere oplever, at det kan være svært at fastholde en fri og åben debat samt et trygt og inkluderende læringsmiljø (Palm et al. 2022). Lærerne kan blive frustrerede, hvis de oplever, at undervisningen møder modstand (Andersen 2018). Side om side med disse bekymringer og udfordringer er der samtidig oplevelsen af, at minoritets- og majoritets unge normalt omgås relativt problemfrit. Nogle af de unge, vi har talt med, omtaler imødekommenhed, hensyn og solidaritet som en del af hverdagen på etnisk diverse gymnasier, og blandt ledelse og lærere anskuer man blandede elevgrupper som et

velkomment udgangspunkt for gymnasiernes almindennede forpligtelse på at lære de unge at begå sig i en mangfoldig verden.

Formålet med dette projekt *at undersøge og styrke mulige veje til fællesskaber for alle unge på tværs af deres forskelligartede baggrunde*. Udfordringen er på en gang simpel og kompleks: I nogle situationer vil de unge givetvis uproblematisk indgå i ligeværdige interaktioner, mens det i andre situationer bliver tydeligt, at deres samvær eller mangel på samme afspejler deres ulige viden, vilkår, status og præferencer. Projektets tilgang er inspireret af sociologen Lori Beaman's (2017) begreb om "dyb lighed": En grundlæggende forbundenhed, som eksisterer latent mellem mennesker, men som kan overskygges af negative diskurser om konflikter og modsætninger. I projektet repræsenterer dyb lighed det potentiale for fællesskaber på tværs, som er til stede, og som vi ønsker at undersøge og udvikle.

Projektet involverer tre samarbejdspartnere: *Dialog på Tværs* (DpT), en civilsamlingsorganisation, der arbejder bredt med dialog mellem etniske grupper, en *forskergruppe* tilknyttet Aarhus Universitet og VIVE samt *fire århusianske gymnasier*, Statsgymnasiet (ÅSG), Risskov Gymnasium (RiG), Aarhus Gymnasium (AaG) og Aarhus Katedralskole (AKat). Gymnasierne har alle, i kraft af en lokal fordelingsaftale (RegionMidt 2021) gjort sig erfaringer med blandede elevgrupper. Projektets udviklingsdel vil styrke de unges fællesskaber på tværs via en række aktiviteter, der planlægges og faciliteres af DpT, men udvikles i et samarbejde mellem DpT, gymnasierne og forskergruppen. Projektets forskningsdel bidrager med ny viden om de potentialer, der er for fællesskaber på tværs i gymnasierne, og hvordan disse hænger sammen med følelser, familie, gymnasiekultur og undervisning.

Projektet har følgende forventede output:

Til deltagende gymnasier:

- Aktivitetsrække, der styrker fællesskaber på tværs
- Udviklingsvideo, der dokumenterer forandring

Til alle gymnasier:

- Hæfte med viden og anbefalinger
- Webinar
- Virtuelle og fysiske fyraftensmøder for gymnasielærere og -ledelser

- Udvikling af undervisningsmateriale

Til humanvidenskabelig forskning:

- Seks *peer-reviewed* internationale forskningsartikler/antologikapitler
- Et forskningsseminar

Til den bredere offentlighed:

- Temanummer i forskningsformidlende tidsskrift (fx Gymnasieforskning eller Økonomi og Politik)
- Vidensformidling i form af foredrag og mediebidrag

Udviklingsdel

På gymnasier rundt om i landet er der udviklet forskellige tiltag for at imødekomme den voksende gruppe af etniske minoritets elever. De fleste af disse tiltag er målrettet minoritetsunge, fx når der undervises i "medborgerskab og demokratisk dannelse" (Rambøll, 2019, Frederiksberg Gymnasium 2022). På nogle gymnasier er der fokus på at forebygge og håndtere "negativ social kontrol" (Rambøll 2019; Magaard 2020), fx hvor det ministerielle parallelsamfundstilsyn har udpeget "udfordringer med at skabe trygge rammer for elevernes faglige og sociale udvikling" (STUK 2020). Men et ensidigt fokus på de minoritetsunge som en særlig udfordring kan stigmatisere dem, hvilket ikke fremmer tilhørsforholdet til gymnasiet og måske endda reducerer lysten til at deltage i gymnasiets sociale liv (Mehlsen og Liversage 2019), hvilket bidrager til en eksisterende tendens til, at den etniske sammensætning bliver afgørende for, hvordan de unge vurderer skolens renommé og status (Bruselius-Jensen et al., 2023).

Udviklingsdelen adskiller sig fra tidligere indsatser ved at være målrettet alle unge (ikke kun de minoritetsetniske) og ved at betragte fællesskab på tværs som et mål i sig selv. Fokus er på at udvikle relationen mellem minoritets- og majoritetsunge, uanset om den i udgangspunktet opfattes som uproblematisk eller konfliktfyldt. Ambitionen er at komme dybere end en overfladisk opfattelse af, at "de andre er forkerte" eller "vi har ingen problemer" ved at insistere på at få de unge til at mødes i og med deres forskelligheder. Udviklingsdelen anlægger desuden et bottom-up perspektiv, som understøtter inddragelse af "the student voice" (Boie 2020), da netop (forskellige former for) fællesskab står centralt i elevernes forståelse af det gode ungdomsliv.

DpT har i mange år arbejdet for at gøre det nemmere for minoritets- og majoritetsbefolkningen at møde og forstå hinanden på tværs af kulturelle, religiøse og etniske forskelle. DpT benytter en dialogisk tilgang (dialogisk integration) hvor målet er, at deltagerne oplever gensidige og lige møder med hinanden – med plads til at være forskellige. For at understøtte dialogen rammesætter DpT (på baggrund af viden om de konkrete deltagere og deres relationer) samtaler om emner, som er relevante for en given gruppe og deres oplevelser af møder på tværs. Deltagelse i dialogen foregår gennem samtaler, interview, refleksioner og spejlinger, som DpT faciliterer. I dialogen opfordres deltagerne til at undersøge deres indbyrdes forskelligheder frem for at nedtone dem, og facilitatorerne sørger for at så mange perspektiver som muligt får plads.

DpTs arbejde er også kendetegnet ved fokus på ”det fælles tredje”. Tilgangen er kendt fra socialpædagogikken hvor den benyttes i mødet mellem ulige individer (Brogård 2022). Det fælles er dels den aktivitet, de deltager i (fx at reflektere over og fortælle om deres forhold til deres forældre), og dels den lighed, de finder på tværs af deres forskelligheder (fx at alle har betydningsfulde forhold til deres forældre). Det fælles tredje fungerer dermed både som mål og som middel (jf. Schwartz og Nissen 2023) til at sætte en (midlertidig) parentes om den magtrelation, der altid vil være til stede. DpT insisterer med brugen af det fælles tredje på, at der er en grundlæggende lighed imellem alle mennesker, som gør os i stand til at rumme forskellighed og uenighed (jf. Mørck et al. 2023).

Konkret består udviklingsdelen af en række aktiviteter, der gennemføres af DpT i samarbejde med gymnasierne og forskerne (Tabel 1). DpT sørger desuden for løbende at evaluere og dokumentere den udvikling, der foregår på hvert gymnasium. Inden afslutningen af udviklingsdelen produceres der en video, som viser den udvikling, hvert gymnasium har gennemgået, såvel som de opnåede resultater.

Tabel 1. Udviklingsaktiviteter på gymnasierne

Aktivitet	Indhold	Målgruppe	Deltagere	Formål	Succeskriterier
Intromøde	Introduktion til dialogisk integration og aktiviteter.	De unge Ledelsen Lærerne	Møderne afholdes særskilt for ledelse + lærere og lærere + elever.	At skabe interesse for projektet. At indsamle viden om lokale behov, så aktiviteter kan tilpasses.	Deltagerne får indtryk af udviklingsdelens formål og virkemidler og hvordan. Deltagerne udtrykker deres opfattelse (bekymringer/motivation) af projektet.
Dialogworkshops	Dialogskabende aktiviteter som fx rollespil, samtale og øvelser. Dialogen kredser om et eller flere konkrete emner, der er tilpasset deltagerne.	De unge, i nogle tilfælde sammen med lærere, ledelse og evt. forældre.	Gennemføres på klasseniveau. For hver klasse afholdes 2-3 workshops af 2-3 timers varighed,	At de unge får større viden om og interesse for de klassekammerater, som de normalt ikke har kontakt med At de unge får viden om de forskellige perspektiver, der er til stede i klassen.	At de unge håndterer forskellene imellem dem som en naturlig del af hverdagen. At der kommer mere og bedre kontakt på tværs af grupperinger i klassen.
Into Action	Interaktiv forumteaterforestilling udviklet på baggrund af interviews med målgruppen. Forestillingen viser konkrete dilemmaer i mødet mellem minoritet og majoritet.	De unge. Lærere, ledelse og forældre kan deltage ved behov.	Spilles 2 gange på hvert gymnasium for flere klasser eller en hel årgang. Enkelte unge med særlig interesse for teater deltager i udviklingen og opførelsen.	At skabe rum for at tale om tabubelagte emner. At elever uanset kulturelle, etniske og sociale forskelle får øje på det, der samler dem.	At elever og lærere refererer til eksempler fra forestillingen ved senere lejligheder, fx i undervisningen. At eksempler fra forestillingen muliggør ellers svære samtaler på en ufarlig måde.
TalkTime	Udviklingsarrangement hvor gymnasiets fremtidige handleplan for at styrke fællesskaber på tværs besluttet.	De unge Ledelsen Lærerne	Afholdes på hvert gymnasium for flere klasser, en hel årgang eller hele skolen. De lokale styregrupperepræsentanter står for TalkTime.	At omsætte erfaringer fra udviklingsaktiviteterne (dokumenteret i udviklingsvideo) til konkret handling.	At der træffes konkrete beslutninger om hvordan man vil handle fremadrettet og at beslutningerne implementeres.

Forskningsdel

På trods af de seneste års store politiske opmærksomhed og gymnasiernes ønske om mere blandede ungdomsfællesskaber er den danske forskning på området begrænset. De eksisterende studier sætter primært fokus på etniske minoritetsunges faglige og sociale udfordringer i gymnasiet. Fx har forskning i minoritetsunges integration i gymnasiet dels fokuseret på deres frafald (Dahl og Jakobsen 2005; Birkelund 2019) og præstationer i konkrete fag (Mino Danmark og Noer 2020), og dels dokumenteret de minoritetsunges udfordringer med gymnasiernes ungdomskultur, når den bryder med deres sociale, kulturelle eller religiøse normer (Seeberg 2002; Mørck 2006; Bærndt og Kolind 2021). Et tredje fokus er minoritetsunges oplevelser af stigma, diskrimination og racialisering på gymnasierne (Mastek 2023; Staunæs og Vertelyté 2023; Skadegård og Thorsen 2023).

International forskning viser, at magt, status og identitet er helt afgørende for de unges vilkår og samvær (Beach et al. 2019; Van Praag og Daenekindt 2021; Smith et al. 2014), og også i Norden er det påvist, at etnisk identitet og minoritets-/majoritetsposition er helt centralt for de unges oplevelse af gruppetilhør og samhørighed i gymnasiet (Öhrn 2011; Eriksen 2019; Bruselius-Jensen et al. 2023). Fx viser Eriksen (2017) hvordan konflikter eleverne imellem udvikler sig langs etniske linjer, når skole- og classesamhørighed er svag og hvordan den stærke dynamik grupperne imellem gør, at de begge, på forskellig vis, marginaliserer hinanden. Omvendt beskriver (Mastek 2023), hvordan et klassefællesskab, hvor "forskelligheder fællesgør", kan opstå som modtryk mod diskursen om "ghettogymnasier".

På trods af en lang humanvidenskabelig interesse for fællesskab er begrebet notorisk svært at definere og anvende i empirisk forskning (Kühle 2014), og også de unge har meget forskellige opfattelser af, hvad et fællesskab rummer (alt fra de helt nære relationer til de mere abstrakte fællesskaber (Bruselius-Jensen et al. 2023)). I dette projekt undersøger vi et bestemt fænomen, som vi kalder "kollektiver af samhørighed" (KaS), som kan betragtes som et aspekt af fællesskab. Vi definerer KaS som grupper af mennesker, der oplever en positiv følelsesmæssig forbindelse til hinanden (fx i form af identifikation, forståelse, sammenhold eller solidaritet knyttet til gruppen). KaS kan være mere eller mindre tætte. I tætte kollektiver kan medlemmerne være knyttet sammen af tillid, gensidig respekt og samarbejde mod fælles mål. I mindre tætte kollektiver kan der blot være en fælles og positiv forståelse af, hvem medlemmerne er (og ikke er), og hvad der holder dem sammen.

I forskningsdelen er vi motiverede af at skabe viden, der ikke blot bidrager til at *forstå*, men også til at *forbedre* vilkårene for KaS på tværs af forskellige skillelinjer. For at undersøge hvilke skel, der er relevante for gymnasieunges KaS, anlægger vi en intersektionel tilgang. Her er udgangspunktet, at sociale differentieringsformer som fx køn, klasse og etnicitet påvirker hinanden og er gensidigt konstituerende (Crenshaw 1991). Intersektionalitet fokuserer traditionelt på social ulighed, men ligesom sociale differentieringsformer kan forstærke hinanden og skabe ulighed, ligeledes kan de "underkende hinanden eller endda ophæve hinanden" (Kofoed 2005, 44) og dermed skabe mere lighed. Vi fokuserer desuden på hverdagens "ikke-begivenheder", som ifølge Beaman (Beaman 2014, 2017) rummer potentiale for oplevelser af dyb lighed. Beaman forstår ikke-begivenheder som situationer, hvor forskelligheder håndteres smidigt på baggrund af en naturlig nysgerrighed og interesse for hinanden. Vi benytter således tilgange, der kan fange kompleksiteten og potentialerne i et samfund, hvor vi hver især har mange tilhørsforhold (Jensen og Christensen 2011). Vi stiller følgende forskningsspørgsmål:

Hvilke (mere og mindre tætte) KaS findes på gymnasierne?

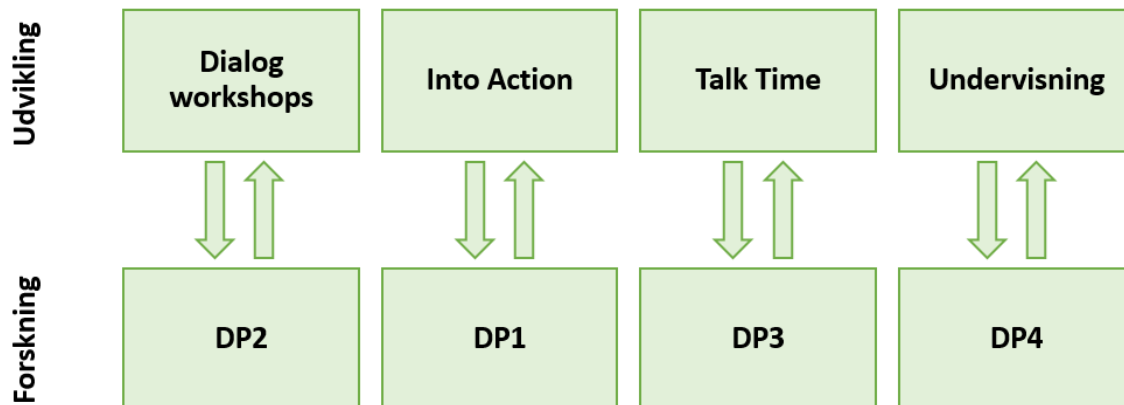
Herunder:

- I hvor høj grad og på hvilken måde afspejler de unges KaS centrale samfundskategorier som køn, seksualitet og etnisk minoritets- eller majoritetsstatus?
- Er der andre kategoriseringer, fx studieretning eller boligområde, der i højere grad er relevante?
- På hvilken måde påvirkes de unges KaS af gymnasiet og af deres forældre?
- Eksisterer der KaS, der går på tværs af de mest dominerende kategoriseringer? Hvad kendetegner dem, og hvordan kan disse styrkes/udbredes?

Disse forskningsspørgsmål besvares gennem fire indbyrdes forbundne delprojekter (DP1-4). DP1 og 2 er postdoc-projekter, der begge involverer feltarbejde på gymnasierne mens DP3 og 4 er mere afgrænsede projekter. Hver af delprojekterne knytter desuden an til udviklingsaktiviteterne og til undervisningen (se Figur 1). Samspillet består i, at delprojekterne leverer input til udviklingsaktiviteternes indhold, fx i form af foreløbige analyser af, hvilke grupperinger, der er på et bestemt gymnasie eller i en bestemt klasse, eller hvilke situationer,

der er særligt konfliktyldte. Samtidig er udviklingsaktiviteterne en central arena for delprojekternes dataindsamling, fordi aktiviteterne i sig selv udgør en særlig type af begivenhed, som aktualiserer elevernes oplevelser af KaS.

Figur 1. Sammenhæng mellem delprojekter og udviklingsaktiviteter

DP1. Stemninger og følelser i klassens KaS (Marie Fjellerup Bærndt)

DP1 undersøger hvilke stemninger og følelser, der gennemstrømmer forskellige KaS blandt elever i to klasser og hvilken rolle følelser spiller i den sammenhæng. Udgangspunktet er at følelser er afgørende for dannelsen af KaS. Følelser er formet af sociale og kulturelle processer, og skabes i relationerne mellem mennesker og steder og de kan påvirke, hvordan individer handler og indgår i bestemte sammenhænge (Ahmed 2014). Bag ved KaS og grupperelationer ligger der særlige følelsesmæssige investeringer, der sættes på spil i elevernes samvær (Figueiredo et al. 2014). DP1 ønsker at belyse de potentialer for KaS, der findes i henholdsvis hverdagens ikke-begivenheder og i særlige begivenheder såsom fester, udflugter og Into Action. Hverdagens potentialer for dyb lighed sammenholdes dermed bl.a. med Into Action, som her ses som en intervention, der søger at justere og åbne nye rum for følelser, samtale og handling, der kan forbedre KaS (Kaptani og Yuval-Davis 2008). DP1 gennemføres på baggrund af 2x3 måneders feltarbejde og interviews med elever i to klasser på henholdsvis ÅSG og Akat.

DP2. KaS i samspil med familie, kultur og religion (Abir Mohamad Ismail)

DP2 undersøger samspillet mellem gymnasieelever, deres familier og deres etniske, kulturelle og religiøse identitet og betydningen af dette for de unges adgang til og måde at indgå i KaS. En god del af en gymnasieelevs liv og socialisering foregår i familien. Det er veldokumenteret at familien, som de unge er født ind i og vokser op i, er afgørende for de unges kulturelle, religiøse og etniske identitet (Jørgensen 2009; Gilliam 2009). Til gengæld ved vi meget lidt om, hvordan familien møder gymnasiet gennem deres unge, og på hvilke præmisser dette sker. Dette delprojekt imødekommer denne mangel ved at undersøge, hvordan oplevelsen af at være ung på et gymnasium bliver medieret til forældrene, og hvilken rolle familien, herunder kultur, religion og etnicitet, spiller for de unges KaS. Delprojektet består af en kvalitativ undersøgelse der indeholder formelle og uformelle interviews med elever med majoritets- og minoritetsbaggrund i to klasser på RiG og AaG og deltagerobservation med 4-6 familier.

DP3. Institutionel kultur og KaS (Sidsel Vive Jensen)

DP3 undersøger sammenhængen mellem den institutionelle kultur og de unges KaS på hver af de fire gymnasier. Som udtryk for gymnasiernes kultur fokuserer DP3 på de traditionsbærende sociale begivenheder, som har til formål at involvere alle gymnasiets elever i et fælles KaS. DP3 involverer dels interview med arrangørerne af begivenheder og dels fokusgruppeinterview med de unge (deltagere i DP1 og DP2), som vælger eller fravælger at deltage i dem. Ved at fokusere på nogle få og særligt betydningsfulde begivenheder udforsker DP3 forskellige forståelser af og følelser knyttet til KaS og hvordan disse konstrueres på tværs af begivenheder og ikke-begivenheder. Formålet er dels at kortlægge hvilke kategoriseringer, der bliver betydningsfulde i forbindelse med de særlige begivenheder og dels af afdække eksisterende og endnu ikke udnyttede muligheder for brede KaS, der går på tværs af de gængse kategoriseringer. Resultaterne fra DP3 indgår i TalkTime, hvor ledelse og de unge i fællesskab beslutter, hvorvidt og hvordan de vil ændre på rammerne for gymnasiets traditionsbærende begivenheder.

DP4 Det faglige som ramme for KaS (Lene Kühle)

Kontroversielle emner i form af "emner, som vækker stærke følelser og skaber spændinger i samfundet" (Peters 2022, 10) udfordrer undervisningen, når lærerne afkræves særlige undervisningsstrategier, mens de samtidig mangler opdateret ekspertviden (Nordisk Råd og

Undervisningsministeriet 2017). Særligt religion, historie og samfundsfag rummer emner, hvor værdidomme står centralt (Lippe 2021). Værdierne udspringer fra debatter og praksis i familien og i vennegrupper såvel som fra (ofte konfliktvinklede) mediehistorier (Toft 2019). De berører noget betydningsfuldt, og kan samtidigt mobilisere barrierer, fordomme og polarisering. International forskning viser, at mange lærere derfor undgår disse emner (Flensner 2020). DP4 producerer på baggrund af tre workshops med religionslærere fra hvert gymnasium konkret undervisningsmateriale. Målet er udformning af en faglig begrebsmæssig ramme, som fastholder det kontroversielle emne som et fælles fagligt udgangspunkt. Som baggrund for materialet inddrager DP4 lærernes praksisviden, såvel som viden fra DP1 og 2 om religion og etnicitets rolle i familien og i de unges KaS.

Projektorganisering

I projektet deltager tre parter: Gymnasierne (hvert gymnasium har udpeget en ledelsesrepræsentant, en kontaktperson (koordinator) og to unge-repræsentanter), DpT (daglig leder Karen Nørskov (KN), en projektleder og en række frivillige), og forskerne (PI Lene Kühle (LK), Sidsel Vive Jensen (SVJ), Mar8ie Fjellerup Bærndt (MFB), og Abir Mohamad Ismail (AMI)). Samarbejdet organiseres løbende i en række projektgrupper (Tabel 2) med henblik på at sikre at

- udviklingsaktiviteterne er tilpasset de unges erfaringer og gymnasiernes behov
- foreløbige generelle og lokale forskningsresultater inddrages i udviklingsaktiviteterne, der tilpasses i overensstemmelse hermed
- dataindsamlingen koordineres med udviklingsaktiviteterne
- alles ressourcer bruges klogt

Tabel 2. Oversigt over projektgrupper

Gruppe	Formål	Deltagere	Mødehyppighed
Ungegruppe	Løbende evaluering og udvikling af aktiviteter med fokus på tilpasning til og forankring hos de unge. Input til forskningen (DP1 og DP2)	Unge-repræsentanter, KN, AMI og MFB, øvrige DpT repræsentanter efter behov	I forbindelse med udviklingsaktiviteterne
Styregruppe	Sparring og løbende koordinering. Lokal forankring på organisationsniveau. Udarbejder halvårlig status til følgegruppen	KN, LK og gymnasiernes kontaktpersoner. Unge-repræsentanter og øvrige DpT repræsentanter efter behov	Løbende i forbindelse med aktiviteterne. Halvårlige statusmøder
Følgegruppe	Overvåger projektets fremdrift. Inddrager perspektiver udefra. Kvalitetssikring og diskussion af forankring, ekstern formidling og skalering	KN, LK og gymnasiernes ledelsesrepræsentanter, to unge-repræsentanter, Henrik Lindberg og Henning Winther (DpT bestyrelse og advisory board), Maja Bødtcher-Hansen (Danske Gymnasier) og Maria Bruselius-Jensen (Center for Ungdomsforskning)	Halvårlige møder samt midtvejsseminar

På tværs af de tre projektgruppers særskilte ansvarsområder og formål, er der et fælles fokus på forankring. I udviklingsdelen har særligt det afsluttende TalkTime arrangement fokus på at forankre den etablerede læring fra projektet bredt i gymnasierne, men for at det kan lykkes er der behov for en løbende opmærksomhed på og diskussion af mulige veje til forankring på tværs af de unge, lærerne og gymnasiernes ledelser. Det er derfor et fast punkt på alle projektgruppemøder at diskutere hvordan læring fra projektet kan udbredes og hvordan gode praksisser kan implementeres med det samme (fx kan interesserede lærere selv afholde dialogworkshops for kommende årgange eller videooptagelser af Into Action bruges i et undervisningsforløb).

Projektplan

Udviklingsdel				Forskningsdel				Output		
		Intromøder	Dialogworkshops	Into Action	TalkTime	DP1	DP2	DP3	DP4	
2024	1Q24	ÅSG, Akat	Research	Research		Feltarbejde	Feltarbejde og interviews	Interviews		
	2Q24		ÅSG, Akat	Rekruttere unge				Analyse		
	3Q24	RiG, AaG	Research	Udvikling					Udvikling	
	4Q24		RiG, AaG							Into Action forestilling
2025	1Q25			Afvikling (ÅSG, AKat)		Feltarbejde og analyse	Analyse	Afprøvning i undervisning		Udviklingsvideoer
	2Q25			Afvikling (RiG, AaG)	Udvikling	Analyse	Skrive		Skrive	
	3Q25				Afvikling (ÅSG, AKat)	Skrive, deltagelse i TalkTime				
	4Q25				Afvikling (RiG, AaG)	Skrive				Forskningsartikler, temanummer
	1Q26					Formidling		Formidling		Hæfte, webinar
	2Q26									Foredrag, mediebidrag

